

Eelotsuse küsimus

Kas määruse (EL) nr 1215/2012⁽¹⁾ artikli 24 punkti 1 esimest lauset tuleb tõlgendada nii, et vaidlused, mis puudutavad füüsilise isiku ja puhkemaju üürile andva ettevõtja vahelist lepingut, mille ese on üürileandja peetavas puhkekülas asuva puhkemaja lühiajaliselt kasutada andmine ja mis näeb pelgalt kasutada andmise kõrval lisateenustena ette ka lõppkoristuse ja voodipesu kasutusse andmise, alluvad erandlikku kohtualluvust reguleerivate eeskirjade kohaselt – sõltumata asjaolust, kas puhkemaja on üürileandja või kolmanda isiku omandis – selle liikmesriigi kohtule, kus asub üürilepingu ese?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 12. detsembri 2012. aasta määrus, kohtualluvuse ning kohtuotsuste tunnustamise ja täitmise kohta tsiviil- ja kaubandusajades (uuesti sõnastatud) (ELT 2012, L 351, lk 1).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Corte suprema di cassazione (Itaalia) 27. juulil 2022 – Agenzia delle Dogane e dei Monopoli versus Girelli Alcool Srl

(Kohtuasi C-509/22)

(2022/C 389/10)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Corte suprema di cassazione

Põhikohtuasja pooled

Kassaator: Agenzia delle Dogane e dei Monopoli

Vastustaja: Girelli Alcool Srl

Eelotsuse küsimused

1. Esiteks – kas mõistet „ettenägematud asjaolud“, mis põhjustavad aktsiisi peatamise korra all oleva aktsiisikauba kahjustumise direktiivi 2008/118/EÜ⁽¹⁾ artikli 7 lõike 4 tähenduses, tuleb sarnaselt vääramatu jõuga tõlgendada nii, et need on volitatud laopidajast sõltumatud, ebatavalised ja ettenägematud ning tema poolt kõikide asjakohaste abinõude võtmisest hoolimata vältimatud asjaolud, mis objektiivselt väljuvad selle laopidaja igasuguse kontrolli alt?
2. Lisaks – kas ja millistel tingimustel on ettenägematute asjaolude korral vastutuse välistamisel oluline hoolsus, mida osutati kahju tekkimise vältimiseks vajalike abinõude võtmisel?
3. Teise võimalusena kahele esimesele küsimusele – kas selline säte nagu 26. oktoobri 1995. aasta seadusandliku dekreeedi nr 504 artikli 4 lõik 1, milles ettenägematute asjaolude ja vääramatu jõuga võrdsustatakse (sama isiku või kolmandate isikute) mitteraske süü, on kooskõlas direktiivi nr 2008/118/EÜ artikli 7 lõikes 4 sätestatud korraga, milles ei ole viidatud lisatingimustele, eelkõige teo toimepanija või teos osaleja „süüga“ seotud tingimustele?
4. Lõpuks – kas artikli 7 lõikes 4 sisalduvat väljendit „või pädevate asutuste antud loa tagajärjel“ võib mõista kui liikmesriigi võimalust sätestada üldine lisakategooria (kerge süü), mis võib mõjutada tarbimisse lubamise määratlust kauba hävimise või kahjustumise korral, või kas seda tüüpi klausel ei saa sisalduda niisuguses väljendis, sest seda tuleb mõista hoopis kui viidet konkreetsetele juhtudele, mis on igal üksikjuhul saanud loa või tehtud muul viisil kindlaks nende objektiivsetes elementides määratletud juhtumite põhjal?

⁽¹⁾ Nõukogu 16. detsembri 2008. aasta direktiiv 2008/118/EÜ, mis käsitleb aktsiisi üldist korda ja millega tunnistatakse kehtetuks direktiiv 92/12/EMÜ (ELT 2009, L 9, lk 12).